

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของปฏิสัมพันธ์ของระดับความเชี่ยวชาญกับปริมาณข้อมูลให้ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบ โดยศึกษาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน ในตำแหน่งงาน เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 3 ระดับ 3 ในหน่วยงานที่สังกัด กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายที่ประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบเป็น เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ 6 ขึ้นไปที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านนโยบายและแผนอย่างน้อย 3 ปี จำนวน 153 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบความรู้ความสามารถเพื่อปฏิบัติงานในตำแหน่งงานเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 3 ระดับ 3 ที่นำเสนอปริมาณข้อมูลให้ผู้ประเมินพิจารณา 3 แบบ เป็น 1) แบบที่ไม่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมใด ๆ 2) แบบที่นำเสนอข้อมูลด้านหน้าที่ความรับผิดชอบ และลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติ และ 3) แบบที่นำเสนอข้อมูลเพิ่มเติมจากในแบบที่ 2 คือ ตารางโครงสร้างของเนื้อหาของแบบสอบที่สร้างขึ้น กระบวนการวิธีดำเนินการโดยจัดแบบประเมินให้ผู้ประเมินจำแนกตามระดับความเชี่ยวชาญ 2 ระดับ และปริมาณข้อมูลให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 แบบ ดังนี้

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ระดับที่ 1 คือ ผู้ที่มีตำแหน่งงานในระดับซี 7 ขึ้นไป และมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 65 คน ได้รับปริมาณข้อมูลแบบที่ 1 จำนวน 25 คน แบบที่ 2 จำนวน 23 คน และแบบที่ 3 จำนวน 17 คน

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ระดับ 2 คือผู้ที่มีตำแหน่งงานในระดับซี 6 และมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 88 คน ได้รับปริมาณข้อมูลแบบที่ 1 จำนวน 25 คน แบบที่ 2 จำนวน 31 คน และแบบที่ 3 จำนวน 32 คน

คุณภาพของแบบสอบที่สร้างขึ้น ได้รับการตรวจสอบจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ 3-5 ได้ค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน = .7 และกลุ่มที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนแต่อยู่ในข่ายผู้มีคุณสมบัติที่จะปฏิบัติงานในตำแหน่งงานเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 3 ระดับ 3 ได้ ได้ค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน = .4

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติภาคบรรยายและการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง(two ways ANOVA) ทดสอบปฏิสัมพันธ์ของระดับความเชี่ยวชาญที่ต่างกัน 2 ระดับและปริมาณข้อมูลที่ให้ผู้เชี่ยวชาญที่ต่างกัน 3 แบบ ที่มีต่อความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบ เมื่อคำนวณด้วยค่าสัดส่วนความตรงเชิงเนื้อหา(CVR) ที่เสนอโดย Lawshe (1975)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับความเชี่ยวชาญกับปริมาณข้อมูลที่ให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการตัดสินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบเมื่อคำนวณด้วยค่าสัดส่วนความตรงเชิงเนื้อหา(CVR) ที่เสนอโดย Lawshe (1975) การทดสอบความแตกต่างของค่าความตรงเชิงเนื้อหาเฉลี่ย(\overline{CVR}) พบว่า ค่าเฉลี่ยของความตรงเชิงเนื้อหาของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับที่ 1 ที่ให้ปริมาณข้อมูลแบบที่ 3 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับที่ 2 ที่ให้ปริมาณข้อมูล แบบที่ 1 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับที่ 2 ที่ให้ปริมาณข้อมูลแบบที่ 3 สูงกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับที่ 2 ที่ให้ปริมาณข้อมูล แบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับความเชี่ยวชาญกับปริมาณข้อมูลที่ให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการตัดสินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบ เมื่อจำแนกตามเนื้อหาแบบสอบเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 กลุ่มของข้อสอบในด้านนโยบาย ไม่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับความเชี่ยวชาญกับปริมาณข้อมูลที่ให้ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อการตัดสินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบ

2.2 กลุ่มของข้อสอบในด้านงานแผนและโครงการ ไม่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับความเชี่ยวชาญกับปริมาณข้อมูลที่ให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการตัดสินใจความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบ แต่พบว่าผลการตัดสินใจแตกต่างกันเมื่อผู้ประเมินได้รับปริมาณข้อมูลที่แตกต่างกัน โดยที่ค่าความตรงเชิงเนื้อหาเฉลี่ยของกลุ่มที่ให้ข้อมูลในแบบที่ 1 และแบบที่ 3 สูงกว่าแบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 กลุ่มของข้อสอบด้านการวิจัย พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับความเชี่ยวชาญกับปริมาณข้อมูลที่ให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการตัดสินใจความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบ การทดสอบความแตกต่างของค่าความตรงเชิงเนื้อหาเฉลี่ย (CVR) พบว่าค่าความตรงเชิงเนื้อหาเฉลี่ยของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับที่ 1 ที่ให้ปริมาณข้อมูลแบบที่ 3 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับที่ 2 ที่ให้ปริมาณข้อมูลแบบที่ 1 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับที่ 2 ที่ให้ปริมาณข้อมูลแบบที่ 3 สูงกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับที่ 1 ที่ให้ปริมาณข้อมูลแบบที่ 1 และ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับที่ 2 ที่ให้ปริมาณข้อมูลแบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับความเชี่ยวชาญและปริมาณข้อมูลที่ให้ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบ เมื่อคำนวณค่าความตรงเชิงเนื้อหาด้วยค่าสัดส่วนความตรงเชิงเนื้อหาที่เสนอโดย Lawshe(1975) แสดงว่า การตัดสินใจความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบขึ้นกับระดับความเชี่ยวชาญของผู้ประเมินและปริมาณข้อมูลที่ให้ผู้ประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Newman และคณะ (1987) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการในการตัดสินใจแล้ว พบว่า ตัวแปรด้านคุณลักษณะของผู้ตัดสินใจ และสารสนเทศที่น่าเสนอให้แก่ผู้ตัดสินใจ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และการศึกษาในครั้งนี้ ผลการพิจารณาข้อสอบรายข้อ ซึ่งต้องอาศัยการตัดสินใจของผู้ประเมินว่าเนื้อหาความรู้ที่มุ่งวัดโดยข้อสอบข้อนั้น เป็นเนื้อหาที่มีระดับความจำเป็นเพียงไร ในการนำมาใช้วัดความรู้ความสามารถเพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งงานเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 3 ระดับ 3

2. ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ค่าความตรงเชิงเนื้อหาเฉลี่ย(\overline{CVR}) ของแบบสอบ จากผลการตัดสินของผู้ประเมินที่มีระดับความเชี่ยวชาญต่างกัน 2 ระดับ เมื่อให้ปริมาณข้อมูลที่ต่างกัน 3 แบบ พบว่า ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับ 1 เมื่อให้ปริมาณข้อมูลแบบที่ 3 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ระดับที่ 2 เมื่อได้ปริมาณข้อมูลแบบที่ 1 และ แบบที่ 3 มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาสูงกว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ระดับที่ 2 ที่ได้ปริมาณข้อมูลแบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญ และ เมื่อพิจารณาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าความตรงเชิงเนื้อหาเฉลี่ย (SE_{CV}) พบว่า ค่าความคลาดเคลื่อนลดลง เมื่อค่าความตรงเชิงเนื้อหาเฉลี่ยมีค่าสูงขึ้น ซึ่งน่าจะแสดงถึง เมื่อผู้ประเมินมีความเห็นสอดคล้องกันในการตัดสินความตรงเชิงเนื้อหามากขึ้น ทำให้ได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาสูงขึ้น และผลการตัดสินมีความคงเส้นคงวา (consistency) มากขึ้น

3. จากผลการศึกษาความแตกต่างของค่าความตรงเชิงเนื้อหาเฉลี่ย(\overline{CVR}) ที่พบว่า เมื่อไม่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมใด ๆ การตัดสินความตรงเชิงเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญระดับที่ 2 ให้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาเฉลี่ยสูงกว่า การตัดสินของผู้เชี่ยวชาญระดับที่ 1 ที่ผลเป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะ สายงานการบังคับบัญชาและลักษณะการได้ปฏิบัติงานร่วมกันของผู้เชี่ยวชาญทั้งสองระดับกับผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งงานเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 3 ระดับ 3 แยกต่างหาก กล่าวคือ จากข้อมูลตามกรอบอัตรากำลังของหน่วยงาน และคำบรรยายลักษณะงานตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของสำนักงาน ก.พ. และ ก.ม. (ภาคผนวก ก.) พบว่า ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มผู้บังคับบัญชาชั้นต้นที่ปกครองกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 3 ระดับ 3 โดยตรง จากประสบการณ์ที่ปฏิบัติงานร่วมกันโดยตรง ผู้เชี่ยวชาญระดับที่ 2 จึงประเมินเนื้อหาของแบบสอบว่า มีเนื้อหาที่จำเป็นเพื่อนำมาใช้คัดเลือกผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งงานดังกล่าวได้สูงกว่า ถึงแม้จะไม่ได้รับข้อมูลเพิ่มเติมใด ๆ แต่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับที่ 1 ซึ่งเป็นกลุ่มผู้บริหารงานระดับกลางและระดับสูง(ซี 7 ขึ้นไป) ที่ต้องบริหารงานในฐานะหัวหน้าหน่วยงานในระดับฝ่าย/กอง ที่ต้องปกครองและบังคับบัญชาคนเป็นจำนวนมาก และต้องปฏิบัติงานในลักษณะของผู้ชำนาญการพิเศษในด้านการวางแผนนโยบาย และจัดทำแผนของส่วนราชการด้วย การไม่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมใด ๆ แก่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในระดับนี้ จึงไม่เพียงพอในการตัดสินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบได้

4. จากผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การให้ข้อมูลแก่ผู้ประเมินที่ให้เพียงผลการวิเคราะห์งานเท่านั้น (ปริมาณข้อมูลแบบที่ 2) ยังไม่เพียงพอในการนำมาใช้ตัดสินใจโดยตรงเชิงเนื้อหาแก่ผู้ประเมินทั้งสองกลุ่มได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้อมูลที่ให้เป็นข้อมูลที่คลุมเครือในการนำมาใช้การตัดสินใจเกี่ยวกับข้อสอบที่สร้างขึ้น เนื่องจากผู้ประเมินต้องตัดสินใจ ทั้งความสัมพันธ์ของข้อสอบที่สร้างขึ้นกับคำบรรยายลักษณะงานแล้ว ยังต้องตัดสินใจด้วยว่า ข้อสอบนี้สามารถนำมาใช้เพื่อวัดความรู้ความสามารถของผู้ที่จะเข้าสู่ตำแหน่งงานได้หรือไม่ ผลการตัดสินใจของผู้ประเมินทั้งสองกลุ่มจึงให้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาเฉลี่ยที่มีค่าต่ำ แต่เมื่อได้ปริมาณข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจเพิ่มขึ้น คือตารางโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบ ผลการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญทั้งสองกลุ่มจึงสูงขึ้น และมีค่าความตรงเชิงเนื้อหาโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

5. ผลการศึกษาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบ จำแนกตามเนื้อหาภายในแบบสอบ พบว่า ในกลุ่มเนื้อหาด้านนโยบาย จำนวน 10 ข้อ ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับความเชี่ยวชาญกับปริมาณข้อมูลที่ให้ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อการตัดสินใจความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบ ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะ ผลการตัดสินใจข้อสอบในกลุ่มเนื้อหาในนโยบาย มีข้อสอบที่กลุ่มผู้ประเมินเห็นสอดคล้องกันว่ามีความตรงเชิงเนื้อหา 5 ข้อ และเห็นสอดคล้องกันว่าไม่มีความตรงเชิงเนื้อหา 3 ข้อ มีข้อสอบเพียง 2 ข้อเท่านั้นที่กลุ่มผู้ประเมินเห็นแตกต่างกัน ผลการศึกษาจึงไม่พบความแตกต่างของผลการตัดสินใจในเนื้อหาในด้านนี้ อีกประการหนึ่ง ข้อสอบในกลุ่มนี้มีเนื้อหาที่เป็นความรู้ความสามารถที่ต้องปฏิบัติตามชื่อตำแหน่ง และมีข้อความที่กำหนดไว้ในหน้าที่ความรับผิดชอบและลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ค่อนข้างชัดเจนผลการตัดสินใจของผู้ประเมินในเนื้อหาในด้านนี้จึงไม่แตกต่างกันมากนัก

กลุ่มเนื้อหาด้านงานแผนและโครงการ จำนวน 25 ข้อ ผลการทดสอบไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับความเชี่ยวชาญกับปริมาณข้อมูลที่ให้ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบ แต่พบว่าการให้ปริมาณข้อมูลในแบบที่ 1 และแบบที่ 3 ให้ผลการตัดสินใจสูงกว่าแบบที่ 2 ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะ ความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงานแผนและโครงการตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ประกอบด้วยหน้าที่ความรับผิดชอบและลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติยังไม่มีชัดเจนพอเนื่องจากเนื้อหา

ความรู้ความสามารถในการจัดทำแผนและโครงการมีกรอบเนื้อหาที่กว้างกว่าเนื้อหาความรู้ในด้านนโยบายมาก ต้องอาศัยประสบการณ์ความใกล้ชิดของผู้ประเมินกับผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ต้องการ หรืออาศัยตารางโครงสร้างเนื้อหาของข้อสอบเพื่อเป็นสารสนเทศที่เชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่แบบสอบมุ่งวัดกับลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติเพื่อใช้ในการตัดสินใจว่าแบบสอบนี้สามารถนำมาใช้เพื่อคัดเลือกบุคคลตามความรู้ความสามารถด้านงานแผนและโครงการเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งงานดังกล่าวหรือไม่

กลุ่มเนื้อหาด้านการวิจัย จำนวน 15 ข้อ พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับความเชี่ยวชาญกับปริมาณข้อมูลที่ให้ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบ ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะ ข้อสอบในกลุ่มนี้ ผู้ประเมินมีความเห็นแตกต่างกันมาก อย่างไรก็ตามการพิจารณาค่าความตรงเชิงเนื้อหาเฉลี่ยของแบบสอบในภาพรวม ไม่ผ่านเกณฑ์การยอมรับว่าของแบบสอบในด้านนี้มีความตรงเชิงเนื้อหา ทั้ง ๆ ที่ข้อสอบด้านการวิจัยเป็นข้อสอบที่นำมาจากผลการพัฒนาแบบสอบวิธีวิทยาทางการวิจัยการศึกษา โดย สุวัฒน์ สุภักดิ์ (2538) ซึ่งผ่านการตรวจสอบแล้วว่าเป็นข้อสอบที่มีความตรงเชิงจำแนก และความตรงเชิงทฤษฎี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กลุ่มผู้ประเมินเห็นว่า เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 3 ระดับ 3 คือ กลุ่มผู้มีวุฒิในระดับปริญญาตรี ซึ่งยังไม่ได้เรียนวิชาที่เน้นทางด้านการวิจัยเช่นหลักสูตรในระดับปริญญาโท อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ความรับผิดชอบและลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งระบุว่า ผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งงานนี้ต้องสามารถทำวิจัยเพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย จัดทำแผนและโครงการได้ (สำนักงาน ก.พ. และ ก.ม.) เมื่อผู้ประเมินต้องประเมินความสอดคล้องระหว่างสิ่งที่แบบสอบมุ่งวัดกับระดับความจำเป็นของการนำแบบสอบไปใช้คัดเลือกบุคคลเพื่อปฏิบัติงานในตำแหน่งงานดังกล่าว ผลการประเมินเมื่อคำนวณจากค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (\bar{X} และ SD) จะเห็นว่า ผู้ประเมินประเมินว่า ข้อสอบในกลุ่มนี้เป็นข้อสอบในระดับที่ “มีประโยชน์แต่ไม่จำเป็น” ต่อการนำมาใช้ในการทดสอบความรู้ความสามารถในตำแหน่งงานดังกล่าว อย่างไรก็ตาม กลุ่มผู้ที่ประเมินที่พิจารณาว่าข้อสอบด้านการวิจัยมีเนื้อหาที่ “จำเป็น” เพื่อปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน และให้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอื่น คือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับที่ 2 ที่ไม่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมใด ๆ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้งระดับที่ 1 และระดับ

ที่ 2 ที่ให้ข้อมูลแบบที่ 3 ที่ให้ข้อมูลทั้งหน้าที่ความรับผิดชอบและลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติ พร้อมทั้งตารางโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบ เห็นสอดคล้องกันว่า มีความตรงเชิงเนื้อหา มี 3 ข้อ คือ ข้อ 37, 39 และข้อ 50 ซึ่งเป็นข้อคำถามที่เกี่ยวข้อกับ การเลือกใช้ระเบียบวิธีวิจัย การเขียนโครงการวิจัย และการรายงานผลวิจัย ซึ่งน่าจะเป็นเพราะ ประสิทธิภาพในการทำงานที่เกี่ยวข้อกับตำแหน่งงานที่ต้องการคัดเลือกโดยตรงของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับ 2 ประกอบกับการให้ข้อมูลที่เพียงพอในการตัดสินใจ คือการให้ปริมาณข้อมูลในแบบที่ 3 แก่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้งระดับที่ 1 และระดับที่ 2 ทำให้มองเห็นความจำเป็นในการใช้ข้อสอบในเนื้อหาความรู้ด้านการวิจัย เพื่อคัดเลือกผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งงานดังกล่าวเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ค่าความตรงเชิงเนื้อหาเฉลี่ย(CVR) ของแบบสอบ จากผลการตัดสินใจของผู้ประเมินที่มีระดับความเชี่ยวชาญต่างกัน 2 ระดับ เมื่อให้ปริมาณข้อมูลที่ต่างกัน 3 แบบ พบว่า ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับ 1 เมื่อให้ปริมาณข้อมูลแบบที่ 3 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ระดับที่ 2 เมื่อได้ปริมาณข้อมูลแบบที่ 1 และ แบบที่ 3 มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาสูงกว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ระดับที่ 2 ที่ได้ปริมาณข้อมูลแบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญ ฉะนั้น ในกรณีที่ทราบระดับความเชี่ยวชาญของผู้ประเมินว่ามีระดับความเชี่ยวชาญระดับที่ 2 ก็มีตำแหน่งงานในระดับซี 6 และมีวุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป เป็นผู้บังคับบัญชาของตำแหน่งงานที่ต้องการประเมินโดยตรง การที่ไม่ให้ปริมาณข้อมูลเพิ่มเติมใด ๆ แก่ผู้ประเมินกลุ่มนี้ ให้ค่าเฉลี่ยความตรงเชิงเนื้อหาที่สูงเช่นเดียวกับการให้ปริมาณข้อมูลในแบบที่ 3 คือให้ผลการวิเคราะห์งานที่เป็นคำบรรยายลักษณะงาน พร้อมตารางโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบ แต่ในเรื่องของการจำแนกระดับความเชี่ยวชาญเป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อนตามบริบทขององค์กรและเนื้อหาของเรื่องที่ประเมินค่อนข้างมาก การจำแนกระดับความเชี่ยวชาญของผู้ประเมินจึงควรทำด้วยความระมัดระวัง

2. ในกรณีที่ไม่สามารถจำแนกระดับความเชี่ยวชาญได้ ควรให้ปริมาณข้อมูลแบบที่ 3 คือให้ผลการวิเคราะห์งานที่เป็นคำบรรยายลักษณะงาน พร้อมตารางโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบ เป็นข้อมูลแก่ผู้เชี่ยวชาญเพื่อใช้ในการตัดสินใจความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบ ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ให้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาเฉลี่ย(CVR)ที่สูงเช่นเดียวกัน

3. การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำโปรแกรมสำเร็จรูปในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบ และจัดทำเป็นข้อตกลงเบื้องต้นในการใช้โปรแกรม ดังนี้ (รายละเอียดของกลุ่มการใช้โปรแกรม ตัวอย่างผลการวิเคราะห์และตารางแสดงค่าวิกฤตของความตรงเชิงเนื้อหาผันแปรตามจำนวนผู้เชี่ยวชาญและระดับนัยสำคัญ แสดงในภาคผนวก ข)

1.1 แบบสอบควรสร้างขึ้นจากผลการวิเคราะห์งานจนสามารถระบุหน้าที่และความรับผิดชอบ รวมทั้งลักษณะงานที่ดั่งปฏิบัติ นำมา สร้างตารางกำหนดเนื้อหา (table of specification) ของแบบสอบเพื่อให้ได้เนื้อหาความรู้ที่ครอบคลุมลักษณะงานที่กำหนด และนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินเนื้อหา ซึ่งผลการวิจัย พบว่า การให้ข้อมูลทั้งหมดนี้แก่ผู้ประเมินที่มีระดับความเชี่ยวชาญต่างกัน ให้ผลการตัดสินใจไม่แตกต่างกัน

1.2 ผู้ประเมินเนื้อหาของแบบสอบ ควรมีคุณสมบัติอย่างน้อยเป็นผู้ผ่านการปฏิบัติงาน และ/หรือ ควบคุมผู้ปฏิบัติงานในลักษณะงานนั้นอย่างน้อย 3 ปีขึ้นไป มีตำแหน่งงานในระดับหัวหน้างาน หรือระดับซี 6 ขึ้นไป และมีวุฒิการศึกษาอย่างน้อยระดับปริญญาตรี จำนวน 5 คนขึ้นไป

1.3 ความตรงในการตัดสินใจ พิจารณาจากความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของคณะกรรมการผู้ประเมินเนื้อหาที่เห็นว่าข้อสอบข้อนั้นจำเป็นในการวัดความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในลักษณะงานนั้น โดยกลุ่มผู้ประเมินจำนวน 5 คนขึ้นไป ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานหรือผู้ควบคุมงานที่มีความรู้หรือมีประสบการณ์ในงานที่ทำเป็นอย่างดี โดยใช้ค่าวิกฤตของ CVR ที่ระดับนัยสำคัญ .01 และ .05 เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจผลการยอมรับหรือไม่ยอมรับของกลุ่มผู้ประเมินว่าข้อสอบมีความตรงเชิงเนื้อหา ถ้าข้อสอบ

ข้อใดที่ให้ผลการตัดสินผ่านเกณฑ์ที่คำนวณไว้ ถือว่า ข้อสอบข้อนั้นได้รับการยอมรับว่า มีความตรงเชิงเนื้อหา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้ กำหนดเนื้อหาที่เป็นผลจากการวิเคราะห์จากลักษณะงานเพียงลักษณะเดียว ยังมีงานวิจัยที่กล่าวถึงในเรื่องของความยากง่ายของลักษณะงานว่าเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อความยากง่ายในการตัดสินใจของผู้ประเมิน จึงขอเสนอแนะให้มีการทำวิจัยต่อไป ในประเด็นที่เปรียบเทียบการตัดสินใจตรงเชิงเนื้อหาของลักษณะงานที่มีความยากง่ายแตกต่างกัน

2. เนื่องจากมีงานวิจัยที่ศึกษาถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจตรงเชิงเนื้อหา ของแบบสอบ ทั้งในบริบทของแบบสอบที่มีกรอบเนื้อหาที่ชัดเจน เช่น ในแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบสอบที่มีกรอบเนื้อหาที่กำหนดได้เพียงประเด็นของแบบสอบ เช่น ในแบบสอบคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน จึงน่าที่จะการศึกษาต่อไป ถึงการสร้างโมเดลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบประเภทต่าง ๆ ที่มีกรอบเนื้อหาในการสร้างแบบสอบที่แตกต่างกัน

3. เนื่องจากหลักฐานที่แสดงถึงความตรงของแบบสอบ ซึ่งมีหลักฐานหลายแบบ ที่ให้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน ก็ยังจะเป็นการยืนยันถึง ความน่าเชื่อถือของแบบสอบ ที่สร้างขึ้น ประเด็นที่น่าศึกษาต่อไป คือ นอกจากหลักฐานด้านความตรงเชิงเนื้อหาที่เป็นหลักฐานสำคัญในกระบวนการสร้างแบบสอบแล้ว หลักฐานดังกล่าวมีความสัมพันธ์อย่างไร กับหลักฐานความตรงแบบอื่น เช่น หลักฐานความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ (critirion related validity) หรือหลักฐานความตรงเชิงโครงสร้าง(construct validity) เป็นต้น